

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofci Vladimir,

Judecători –Cobzac Elena, Boico Victor, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Garanovschii Vasiliu Xxxx, născut la Xxxxx,
originar în r-nul Xxxx, s. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 25.04.2019 - 16.07.2019 (prima instanță);
2. 11.09.2019 - 14.11.2019 (instanța de apel);
3. 07.02.2019 – 30.06.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 16 iulie 2019, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Garanovschii Vasiliu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 3 ani 4 luni închisoare.

Conform art. 90¹ Cod penal, a fost dispusă suspendarea parțială a executării pedepsei, și anume 2 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea restului pedepsei de 1 an 4 luni a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 1 an 6 luni.

De asemenea, corpurile delictive a fost dispus a fi păstrate la cauza disjunsă.

Totodată, a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasare din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 17487 lei.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Garanovschii Vasiliu, la data de 14 ianuarie 2019, aproximativ la ora 03:00, acționând împreună cu o persoană, față de care cauza penală a fost disjunsă în procedură separată, urmărind scopul cauzării vătămării intenționate a integrității corporale a lui Luca

Victor, aflându-se la domiciliul lui Garanovschii Vasilii din satul Xxxx raionul Xxxx, în urma unor relații ostile apărute spontan, după ce persoana în privința căruia a fost disjunsă cauza, i-a aplicat lovituri cu pumnii, precum și cu o țeava metalică în regiunea capului și peste alte părți ale corpului lui Luca Victor, în urma cărora ultimul a căzut la podea, Garanovschii Vasilii i-a aplicat și el câteva lovituri cu piciorul în regiunea coastelor lui Luca Victor, după care persoana în privința căruia a fost disjunsă cauza penală, l-a luat de la podea pe Luca Victor și târându-l de brațe l-a scos în drum, lăsându-l într-o situație periculoasă pentru viață, în urma hipotermiei a survenit decesul lui Luca Victor.

Conform concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 2019I3C007 din 25 februarie 2019, la cadavrul lui Luca Victor, anul nașterii Xxxx, au fost constatate leziuni corporale, printre care se enumeră și: „*Traumă contuză a toracelui: fractura coastelor III, IV, V, VI pe linia medioclaviculară și axilară anterioară fără lezarea pleurei parietale, hemoragie a țesuturilor moi și mușchii intercostali. Leziunile corporale menționate puteau fi produse la acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, la lovire, ce poartă caracter vital, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie la persoane vii*”.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Garanovschii Vasilii în baza art. 152, alin. (2), lit. e) Cod penal, conform indicilor - vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, ce condiționează dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de două persoane.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1. Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea ce ține de respingerea solicitării acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încasarea de la inculpatul Garanovschii Vasilii în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 17487 lei.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- reieșind din prevederile art.227 alin. (1), (2) pct. 5), art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare în procesul penal reprezintă cheltuielile apărute în cadrul procesului penal necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, asistența juridică garantată de stat, precum și orice alte cheltuieli prevăzute de art. 227 Cod de procedură penală. Temeiul suportării cheltuielilor judiciare de către inculpat își are izvorul în activitatea sa infracțională. În cadrul unui proces penal, statul este titularul acțiunii penale, fiind primul interesat în tragerea la răspundere penală a celor

care au încălcat legea penală. Astfel, vinovatul suportă cheltuieli considerabile pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal;

- cheltuielile judiciare pot fi recuperate de la inculpat, conform prevederilor art. 229 Cod de procedură penală, după finalizarea procedurii de examinare judiciară. În cadrul procesului penal, inculpatul aflat în culpă infracțională poate fi obligat să suporte în principal și integral cheltuielile judiciare, deoarece a săvârșit o infracțiune ce a declanșat un proces de judecată;

- în caz de condamnare, întrucât s-a stabilit vinovăția inculpatului, ultimul poate fi obligat de a plăti toate cheltuielile efectuate de către stat de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare;

- obligația suportării cheltuielilor judiciare de către inculpat nu decurge din culpa procesuală, el neavând inițiativa declanșării procesului penal, dar este consecința directă a săvârșirii unei infracțiuni pentru care este tras la răspundere de către stat. În cazul în care inculpatul a fost scos de sub urmărire penală în cursul urmăririi penale, sau a fost achitat în cursul judecății și s-au efectuat aceste două etape ale procesului penal, culpa procesuală revine autorității procesuale, statului revenind obligația de a suporta cheltuielile judiciare;

- din materialele cauzei rezultă, că raportul de expertiză judiciară nr. 201913C0007 din 25.02.2019, raportul de expertiză judiciară nr.201913P005 din 14.02.2019, raportul de expertiză judiciară nr.201935A0038 din 14.02.2019, raportul de expertiză judiciară nr.201936S0020 din 12.03.2019 și raportul de expertiză judiciară nr.20190500024 din 15.02.2019, au fost ordonate și efectuate în cadrul procesului penal, fiind achitate din sumele alocate de stat, astfel, până la recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii, cheltuielile au fost avansate de stat, cheltuieli, care după condamnarea acestuia pot fi recuperate de la condamnat.

- prima instanță eronat a interpretat prevederile normelor procedurale și nu a ținut cont de dispozițiile art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) și art. 229 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală.

2.2. Avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului Garanovschiei Vasilii, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Garanovschiei Vasilii să-i fie stabilită în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, o pedeapsă în limitele sacnțiunii acestui articol și în temeiul art. 90 Cod penal să fie suspendată condiționat executarea acestei pedepse.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat cu privire la apelul declarat de avocatul Rusev Serghei în interesele inculpatului Garanovschii Vasilii, că primă instanță a motivat corect sentința pronunțată, apreciind just probele prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului.

Ce ține de pedeapsa aplicată, instanța de apel a notat că prima instanță s-a condus de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, că inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor grave, de personalitatea vinovatului, și anume că, acesta și-a recunoscut vinovăția, fiind inclusă în categoria circumstanțelor atenuante, acceptarea cererii acestuia depusă în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, lipsa circumstanțelor agravante, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, nefiind întrunite cerințele aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Garanovschii Vasilii.

Cu referire la apelul declarat de procuror, instanța de apel a notat că conform prevederilor art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, iar conform dispozițiilor din alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Astfel, instanța de apel a specificat că în cazurile când expertiza este dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei sunt achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

În continuare, instanța de apel a indicat că pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.201913C0007 din 25.02.2019, raportul de expertiză judiciară nr. 201913P005 din 14.02.2019, raportul de expertiză judiciară nr.201935A0038 din 14.02.2019, raportul de expertiză judiciară nr.201936S0020 din 12.03.2019 și raportul de expertiză judiciară nr.20190500024 din 15.02.2019, au fost dispuse de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului, fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.

Totodată, instanța de apel a notat că potrivit art. 75, alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016 (M.O. nr. 157-162/316 din 10.06.2016), în cauzele penale, cheltuielile pentru

efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.

În acest sens, instanța de apel a atestat că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

De asemenea, instanța de apel a specificat cu referire la argumentul procurorului că potrivit art. 227, 229 Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, că este neîntemeiat, menționând în acest sens că efectuarea expertizelor în cauză ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, iar în lipsa unei astfel de expertize procurorul ar fi fost în imposibilitate să încadreze juridic corect acțiunile inculpatului Garanovschi Vasilii și să formuleze învinuirea acestuia, și ulterior, în instanța de judecată să demonstreze săvârșirea infracțiunii.

La același aspect, instanța de apel a reținut că singurul fapt că statul, în persoana acuzatorului de stat a demonstrat vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii, prin acțiuni de procedură, inclusiv, raporturile judiciare, nu implică în mod automat încasarea acestei sume din contul inculpatului, decât în cazurile prevăzute de lege.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, de către instanța de apel.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- soluția cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a motivat prin aceea că, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului. Însă, în decizie și sentință lipsește dispoziția privind trecerea cheltuielilor judiciare pe contul statului;

- conform Legii nr.316 din 22.12.2017, alin. (2) din art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile obligatoriu se face din contul bugetului de stat, a fost abrogată. Iar la moment se solicită restituirea acestor cheltuieli statului, cheltuieli care au fost suportate din cauza comiterii de către Garanovschi Vasilii a infracțiunii;

- practica CtEDO denotă faptul, că persoana recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii urmează să suporte cheltuielile judiciare (cazul Croissant vs Germania din 25.09.1992);

- potrivit art. 227 alin. (1) și alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală, (1) Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. În primul rând, cheltuieli legate cu efectuarea expertizelor judiciare sunt cheltuieli în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală - expertiza judiciară;

- chestiunea cine suportă cheltuielile respective, trebuie soluționată reieșind din prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care pe prim plan pune sarcina pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii. Și doar dacă condamnatul nu este în stare să le achite din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc, cheltuielile sunt trecute în contul statului;

- instanța de apel, odată ce a dispus respingerea cererii procurorului încasării de la inculpat a sumei de 17487 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, lipsește o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, așa cum se cere prin prevederile art. 397 pct. 5) și art.416 Cod de procedură penală.

5. Judecând recursul ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere

că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare. Colegiul penal constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Din textul recursului declarat, se atestă că recurentul critică decizia instanței de apel prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că în speță temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmarea sub aspectul invocat de recurent, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de respingere a solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor în speță, din contul inculpatului.

În acest sens, Colegiul penal lărgit notează că potrivit prevederilor art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, - „*Părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor*”.

După cum rezultă din materialele cauzei la solicitarea organului de urmărire penală au fost întocmite 3 rapoarte de expertiză ce țin de cauza penală privindu-l pe Garanovschi Vasilii: raportul de expertiză judiciară nr. 201913P005 din 14 ianuarie 2019 (f.d. 20-21, vol. I), raportul de expertiză judiciară nr. 201905O0024 din 15 februarie 2019 (f.d. 132-138, vol. I), raportul de expertiză judiciară nr. 201913C0007 din 25 februarie 2019 (f.d. 155-159, vol. I), precum și două rapoarte de expertiză judiciară psihiatrică (nr. 201935A0038 din 14 februarie 2019 (f.d.144-147. vol. I), nr. 201936S0020 din 12 martie 2019 (f.d. 165-169, vol. I) efectuate în privința persoanei a cărei cauză a fost disjunsă în procedura separată.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că rapoartele de expertiză sus numite, au fost efectuate în prezenta cauză penală, după data de 09.02.2018, când au intervenit modificări în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, și până la această dată prevedea imperativ că plata pentru efectuarea expertizelor prevăzute la alin. (1) a aceluiași articol se face din contul mijloacelor bugetului de stat. După intrarea în vigoare a acestor modificări, plata cheltuielilor judiciare se determină de instanțele de judecată prin prisma prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal lărgit notează faptul că legiuitorul la art. art. 227-229 Cod de procedură penală, a stabilit clar semnificația cheltuielilor judiciare, care sunt acestea și din contul cui sunt suportate, astfel, nu pot fi acceptate motivele din decizia instanței de apel (f.d. 136, vol. II), ca fiind invocat că prin Legea nr. 68 din 14.04.2016, art. 75 alin. (3) este stipulat că sunt suportate de ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, iar în speță ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală. Mai mult, se atestă că instanța de apel a mai invocat greșit că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului, prin numirea expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului și nu pot fi încasate de la inculpat.

Colegiul penal lărgit indică, că toate cheltuielile judiciare la etapa urmăririi penale sunt suportate la momentul derulării efective a acțiunilor procesuale de către stat, ori la etapa respectivă procesul penal este guvernat de principiul prezumției nevinovăției.

De asemenea, instanța de apel nu a ținut cont că art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, prevede că instanța de judecată poate obliga inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, specificând excepțiile de la aceasta, precum și condițiile de eliberare a inculpatului de plata cheltuielilor judiciare în alin. (3), art. 229 Cod de procedură penală.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel la adoptarea soluției referitoare la cheltuielile judiciare, nu a ținut pe deplin cont de toate circumstanțele și prevederile legale expuse supra, prin ce pe cale de consecință se atestă că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în partea respingerii solicitării procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate în urma efectuării rapoartelor de expertize judiciare efectuate în speța dată.

Prin urmare, având în vedere cele menționate supra și că în speță este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de respingere a solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare în speță din contul inculpatului Garanovschi Vasili, eroare ce nu poate fi corectată de instanța de recurs ordinar, și astfel recursul declarat urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată parțial în partea soluției privind cheltuielile judiciare și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea

de apel declarată de procuror și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO.

7. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Garanovschii Vasilii Xxxxx**, în partea soluției asupra cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către Curtea de Apel Cahul în alt complet de judecată.

Decizia în partea dispusă rejudecării nu se supune căilor de atac, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Boico Victor

Catan Liliana

Guzun Ion